

wego zakładu przemysłowej służby zdrowia, właściwej miejscowo stacji sanitarno-epidemiologicznej, technicznego inspektora pracy oraz samorządu robotniczego,

- 11) zapewnienie fachowym pracownikom zakładów przemysłowej służby zdrowia, zatrudnionym na pełnych etatach, możliwości korzystania z nagród pieniężnych (np. z funduszu zakładowego) i urządzeń socjalnych (mieszkań pracowniczych, żłobków, przedszkoli, wczasów pracowniczych) w trybie i na warunkach ustalonych dla pracowników zakładu przemysłowego,
- 12) kontrolowanie dyscypliny pracy pracowników zakładu przemysłowej służby zdrowia,
- 13) kontrolowanie wykorzystywania zwolnień lekarskich i współdziałanie w tym zakresie z właściwym organem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i zakładem przemysłowej służby zdrowia.

§ 2. 1. Środki finansowe na wyposażenie zakładów przemysłowej służby zdrowia w nowo powstających zakładach przemysłowych w sprzęt i aparaturę medyczną oraz w sprzęt gospodarczy, stosownie do obowiązujących norm; powinny być przewidziane w planach inwestycyjnych właściwych resortów.

2. Jeżeli inwestycje określone w ust. 1 są objęte planem centralnym, prezydium rad narodowych przekaza jednostkom realizującym te inwestycje środki finansowe przewidziane na lata 1963—1965 w planie terenowym na wyposażenie nowo powstających zakładów przemysłowej służby zdrowia w sprzęt i aparaturę medyczną.

§ 3. Ministrowie, którym podlegają zakłady pracy określone w § 1 bądź którzy nadzorują takie zakłady, określą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych:

- 1) szczegółowe zasady współdziałania podległych i nadzorowanych zakładów z zakładami przemysłowej służby zdrowia,

- 2) zasady współpracy resortowych instytutów naukowo-badawczych z instytutami podległymi Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej w zakresie zagadnień dotyczących wpływu procesów produkcji przemysłowej na zdrowie i bezpieczeństwo pracy, podnoszenia stanu higieny i bezpieczeństwa pracy oraz wzrostu wydajności pracy.

§ 4. 1. Sprzęt i aparatura medyczna nabyta ze środków finansowych zakładu przemysłowego stanowi własność tego zakładu.

2. Właściwy organ służby zdrowia prezydium rady narodowej może wykorzystać sprzęt i aparaturę określoną w ust. 1 dla udzielania świadczeń innym grupom ludności po uzyskaniu zgody danego zakładu przemysłowego.

§ 5. Minister Finansów określi w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej szczegółowe zasady finansowe w zakresie udzielania przez zakłady przemysłowe na rzecz zakładów przemysłowej służby zdrowia świadczeń określonych w § 1.

§ 6. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ustali:

- 1) szczegółowe zasady kontroli społecznej nad realizacją zadań zakładów przemysłowej służby zdrowia oraz
- 2) zasady współpracy instytutów podległych Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej z Centralnym Instytutem Ochrony Pracy.

§ 7. Traci moc uchwała Prezydium Rządu z dnia 26 lipca 1950 r. w sprawie włączenia do planów inwestycyjnych Centralnych Zarządów Przemysłu budownictwa ośrodków zdrowia w zakładach przemysłowych (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-92, poz. 1145 i z 1951 r. Nr A-96, poz. 1337).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

385

UCHWAŁA Nr 354 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 listopada 1962 r.

w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji.

§ 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia Radzie Ministrów projekt wytycznych polityki lokalizacyjnej wraz z projektem wytycznych dotyczących opracowania wieloletniego planu rozwoju gospodarki narodowej oraz projekt zbiorczego ustalenia lokalizacji ogólnej ważniejszych inwestycji wraz z projektem wieloletniego planu rozwoju gospodarki narodowej.

§ 2. 1. Rada Ministrów przy uchwalaniu wytycznych dotyczących opracowania wieloletniego planu gospodarki narodowej określi inwestycje, których projekty lokalizacji ogólnej zostaną przedstawione do zatwierdzenia w formie zbiorczej, łącznie z projektem planu wieloletniego.

2. Rada Ministrów ustala na wniosek Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów lokalizację ogólną inwestycji o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej oraz ważniejszych inwestycji przemysłowych, objętych wieloletnimi planami gospodarczymi, dla których lokalizacja ogólna nie została ustalona w tych planach.

3. Rada Ministrów ustala również lokalizację ogólną inwestycji przedstawianych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, a w szczególności inwestycji o skomplikowanych warunkach lokalizacyjnych, inwestycji, co do których powstała rozbieżność stanowisk w sprawie lokalizacji ogólnej pomiędzy organami naczelnymi lub prezydiami wojewódzkich rad narodowych oraz w sprawach przedstawionych Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przez właściwe zjednoczenia wiodące w ciągu 14 dni od daty powzięcia decyzji przez wojewódzkie organy do spraw lokalizacji ogólnej inwestycji.

§ 3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia Radzie Ministrów do wiadomości dwa razy w ciągu roku powzięte decyzje w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji.

§ 4. Traci moc uchwała nr 270 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 67, poz. 407).

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz wszystkim ministrom.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

386

ZARZĄDZENIE Nr 111 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 listopada 1962 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia szkół wyższych i szkół średnich, których studenci (uczniowie) uprawnieni są do korzystania z odroczenia zasadniczej służby wojskowej.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia nr 44 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1960 r. w sprawie określenia szkół wyższych i szkół średnich, których studenci (uczniowie) upraw-

nieni są do korzystania z odroczenia zasadniczej służby wojskowej (Monitor Polski Nr 35, poz. 174) uzupełnia się pkt 3 przez dodanie po wyrazie „nauczycielskich,” wyrazów „kulturalno-oświatowych i bibliotekarskich”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

387

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 21 listopada 1962 r.

w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji budowlanych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) w związku z uchwałą nr 354 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1962 r. w sprawie lokalizacji ogólnej inwestycji (Monitor Polski Nr 82, poz. 385) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wieloletnie plany rozwoju gospodarki narodowej ustalają racjonalne rozmieszczenie sił wytwórczych kraju.

2. Przez lokalizację ogólną inwestycji powinno się konsekwentnie realizować rozmieszczenie sił wytwórczych, ustalone w perspektywnych planach rozwoju gospodarki narodowej i w planach regionalnych oraz w wieloletnich planach rozwoju gospodarki narodowej, w szczególności w zakresie rozmieszczenia inwestycji przemysłu, zapewniając jednocześnie efektywność rozwiązań w zakresie realizacji i eksploatacji inwestycji. Ponadto przy ustalaniu lokalizacji ogólnej inwestycji nieprzemysłowych należy uwzględnić potrzeby wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

3. Lokalizacja ogólna inwestycji powinna być uzasadniona analizą kosztów realizacji i eksploatacji inwestycji oraz analizą zasobów siły roboczej i sytuacji na rynku pracy, jak również perspektywnych warunków demograficznych.

4. Wybór lokalizacji ogólnej inwestycji przemysłowych, których wymagania lokalizacyjne mogą być spełnione na różnych terenach, powinien być poprzedzony analizą kilku wybranych wariantów lokalizacyjnych, w tym co najmniej jednego wariantu na terenach niedostatecznie rozwiniętych gospodarczo i w miastach średniej wielkości, posiadających poniżej 15% ludności zatrudnionej w przemyśle.

§ 2. Decyzja ustalająca lokalizację ogólną inwestycji budowlanej określa miejsce wykonania zamierzonej inwestycji przez wskazanie jednostki podziału administracyjnego Państwa (osiedle, gromada, miasto, powiat), a w zakresie inwestycji liniowych (np. koleje, drogi, łączność itp.) przez wskazanie ogólnego przebiegu trasy z wymienieniem miejscowości krańcowych i ważniejszych pod względem gospodarczym miejscowości na trasie. Decyzja ta określa również podstawowe wielkości i warunki lokalizacyjne dla inwestycji.

§ 3. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą państwowych jednostek organizacyjnych, spółdzielni i związków spółdzielczych, związków kółek rolniczych, organizacji politycznych, organizacji społecznych i zawodowych oraz stowarzyszeń zarejestrowanych.

§ 4. 1. Ustalenia lokalizacji ogólnej wymagają:

- 1) budowa nowych zakładów przemysłowych, z wyłączeniem szybów naftowych,
- 2) inwestycje budowlane w istniejących zakładach przemysłowych, polegające na budowie nowych wydziałów produkcji podstawowej i nowych oddziałów o wartości kosztorysowej ponad 20 mln zł, powodujące:
 - a) wzrost zatrudnienia o ponad 25%,
 - b) zapotrzebowanie dodatkowego terenu, budowę nowych ujęć wody, kolektora bądź inne inwestycje towarzyszące.

2. Ponadto ustalenia lokalizacji ogólnej wymagają inwestycje polegające na budowie nowych:

- 1) gazociągów o znaczeniu ogólnokrajowym i regionalnym (bez komunalnych),
- 2) gazowni komunalnych,